

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 328/2014
17.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Б.П., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П., адвоката И.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 21.06.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5135/13 од 17.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 21.06.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5135/13 од 17.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 21.06.2013. године окривљени Б.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 20 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 07.08.2012. године па надаље.

Наведеном пресудом на основу члана 196. став 1. ЗКП окривљени Б.П. је обавезан да плати трошкове кривичног поступка из члана 193. став 2. тачка 1. до 8. ЗКП и одређено да ће о висини трошкова бити донето посебно решење, док је на основу члана 193. став 2. тачка 9. ЗКП окривљени Б.П. обавезан да плати паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом на основу члана 206. ЗКП оштећени Н.З., У.З. и Н.З. упућени су да имовинско правни захтев остварују у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5135/13 од 17.12.2013. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу и бранилаца окривљеног Б.П., адвоката И.Р. и

М.Х.Р., а пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 21.06.2013. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног Б.П., адвокат И.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП јер је према наводима захтева повређен кривични закон, на тај начин што је у погледу кривичног дела примењен закон који се не може применити, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће осуђеног Б.П. ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ, јер се осуђени у смислу члана 20. став 2. у вези става 1. КЗ нашао у позицији крајње нужде или да побијане пресуде укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да у смислу члана 488. став 2. ЗКП о седници већа обавести браниоца осуђеног.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 486. и члана 487. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца осуђеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац осуђеног Б.П. навођењем као разлога за подношење захтева да је у погледу кривичног дела примењен закон који се не може применити, а што би представљало повреду одредбе члана 439. тачка 2. ЗКП, само се формално позива на наведену повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац осуђеног Б.П., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је у побијаним пресудама, чин спашавања од смрти услед употребе наркотика покојног Н.З. од стране осуђеног Б.П. проглашен свирепишћу и тешким убиством,

а да је на осуђеног требало применити члан 20. став 2. у вези става 1. КЗ обзиром да је осуђени критичном приликом поступао у крајној нужди да би се оштећени задржао у Центру за лечење од болести зависности, јер би његов одлазак из центра за њега заправо значио смрт.

По налажењу Врховног касационог суда на наведени начин, иако је формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, бранилац осуђеног Б.П. полемишући са чињеничним утврђењима првостепеног суда, суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, па је захтев оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**